

[2006 டிசம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. மு.க. ஸ்டாலின்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2006 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (ஆறாம் திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 44/2006) @ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை, சட்டமுன்வடிவின் பகுதிகளாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதிகளாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

@ 7-12-2006 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[2006 டிசம்பர் 7]

திரு. டி. சுதர்சனம்: மூன்று சட்டமுன்வடிவுகள் குறித்தும் சேர்த்துப் பேசிவிடுகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூன்று சட்டமுன்வடிவுகளையும் சேர்த்து ஒரே வாக்கெடுப்பாக விட்டுவிடலாம் என்று சொல்கிறீர்களா? (குறுக்கீடுகள்) சரி, ரைட். திரு. டி. சுதர்சனம், பேசுங்கள்.

திரு. டி. சுதர்சனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா பல்கலைக்கழகம் இன்றைக்கு உலகத்திலேயே ஒரு சிறந்த பல்கலைக்கழகமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், 240-க்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகள் அதோடு இணைந்திருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பிரித்து, தனித்தனிப் பல்கலைக்கழகமாக, Technical University-ஆக மாற்ற வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கை நிதிநிலை அறிக்கையின்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக வைக்கப்பட்டது.

அந்த வேண்டுகோளை ஏற்று, இன்றைக்குக் கோவையிலும், திருச்சியிலும், 'அண்ணா பல்கலைக்கழகம், திருச்சி,' 'அண்ணா பல்கலைக்கழகம், கோவை' என்று மூன்று பல்கலைக்கழகங்களாக மாற்றியிருக்கின்றீர்கள். உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் கட்சி இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறது. அதோடு, இந்தப் பல்கலைக்கழகம் திருச்சியிலும், கோவையிலும் மட்டும் இருந்தால் போதாது. மதுரையிலும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் வைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கையினையும் நான் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று, இந்தப் பல்கலைக்கழகம், இப்போது மூன்று பல்கலைக்கழகங்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றபோது, ஒரே துணை வேந்தர் இருக்கப் போகிறாரா? அல்லது சில காலத்திற்கு ஒரே துணை வேந்தரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, Special Officer-களை வைத்து, அந்தப் பல்கலைக்கழகங்களைத் தொடங்குகின்ற வரை இந்தத் துணை வேந்தரின் ஆளுகையிலேயே இருக்கப் போகிறதா என்ற ஒரு நிலைப்பாட்டை அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையிலே விளக்க வேண்டும்.

அதேபோன்று, இந்த மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன; இந்த மூன்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் ஒரே syllabus வைக்க வேண்டும். சென்னையிலே இருக்கிற அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஒரு syllabus-ம், திருச்சியிலே ஒரு syllabus-ம், கோயம்புத்தூரிலே ஒரு syllabus-ம் இருந்தால், அது பயனளிக்காது. மூன்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் ஒரே syllabus வைக்கப்பட வேண்டும்.

2006 டிசம்பர் 7]

[திரு. டி. சுதர்சனம்]

அதுமட்டுமல்லாமல், ஒரு துணை வேந்தருக்குக்கீழே அல்லது ஒரு இணை துணை வேந்தரை இந்த இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் சிறிது காலத்திற்கு நியமிக்கலாம் என்ற யோசனையையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-05

அண்ணா பல்கலைக்கழகம் இன்றைக்கு ஆராய்ச்சித் துறையிலே மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகின்ற ஒரு பல்கலைக்கழகம். அதே நிலையைப் போன்று, தரமான ஆசிரியர்களைத் திருச்சியிலும், கோயம்புத்தூரிலும் நீங்கள் நியமிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேர்வு வைக்கின்றபோது, இந்த மூன்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் வினாத்தாள்கள் தயார் செய்கின்றபோது, ஒரே மாதிரியான பாடத் திட்டங்களும், ஒரே மாதிரியான வினாத்தாள்களும் வைத்து, அதில் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தினுடைய தரம் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், இன்றைக்குப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆங்காங்கே ஒவ்வொன்றாகத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னாலே பத்திரிகையிலே பார்ப்போமேயானால், ஒரு பல்கலைக்கழகம், —நான் பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை— +2 fail ஆன மாணவர்கள்கூட திரும்பவும் உயர் கல்வி படிப்பதற்கு நாங்கள் ஏற்பாடு செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். +2 fail ஆனவர்களை எந்த அடிப்படையிலே அந்தப் பல்கலைக்கழகம் சேர்க்கும் என்று தெரியாமல் பத்திரிகையிலே செய்தி கொடுக்கிறார்கள். +2 fail ஆனவர்களை நாங்கள் மேல்படிப்புகளுக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையெல்லாம் இந்த Technical பல்கலைக்கழகத்திலே உருவாகாமல், சீரோடும், சிறப்போடும் இருக்கின்ற இந்த அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தினுடைய புகழ் மங்காமல், இந்த மூன்று பல்கலைக்கழகங்களோடு மதுரையிலும் ஒன்று ஏற்படுத்த நீங்கள் அதற்கான முயற்சியை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலே 60-க்கும் மேற்பட்ட பொறியியல் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. திருவள்ளூர் மாவட்டத்திலே 60-க்கும் மேற்பட்ட பொறியியல் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தோடு திருவண்ணாமலையைச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். விழுப்புரத்தைச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள், வேலூரைச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள்.

[திரு. டி. சுதர்சனம்]

[2006 டிசம்பர் 7]

இதிலே 150-க்கும் மேற்பட்ட பொறியியல் கல்லூரிகள் வரும். அதிலே விழுப்புரம் மாவட்டம் திருச்சிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. அதேபோன்று, திருவண்ணாமலை மாவட்டம் திருச்சிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. அந்த இரண்டு மாவட்டங்களைத் திருச்சியோடு சேர்த்து, குறைந்தபட்சம் 100 கல்லூரிகளுக்குமேல்—ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகத்திற்கும் 100 முதல் 120 கல்லூரிகளுக்கு மேல் போகாமல் நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்து, இந்த அண்ணா பல்கலைக்கழக திருத்தச் சட்டமுன்வடிவுகளை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பா. செந்தமிழ்ச்செல்வன்.

திரு. பா. செந்தமிழ்ச்செல்வன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உலகளவில் இருக்கின்ற பல்கலைக்கழகங்களில் பிரசித்தி பெற்றதும், இந்திய அளவில் ஏழாவது இடத்திலும், தென்னிந்திய அளவில் I.I.T.-க்குப் பிறகு இரண்டாவது இடத்திலும் இன்றைக்கு சிறப்பு வாய்ந்த பல்கலைக்கழகமாக நம்முடைய அண்ணா பல்கலைக்கழகம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்திலே பயில்கிற மாணவர்கள் இன்றைக்கு உலகத் தரம் வாய்ந்தவர்களாக, உலகிலே பல்வேறு நாடுகளிலே பணிக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த பல்கலைக்கழகத்தை இன்றைக்கு மூன்றாகப் பிரிப்பதன்மூலம், நிர்வாக வசதிக்காகப் பிரிப்பதன்மூலம் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய தரம் குறைந்துவிடுமோ என்று அஞ்சத் தோன்றுகிறது என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், மூன்று பல்கலைக்கழகங்களாகப் பிரிக்கின்றபொழுது அரசுக்கு எவ்வளவு கூடுதல் நிதிச் சுமை ஏற்படும் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு இடத்தைத் தேர்வு செய்வது, பல்கலைக்கழக அமைப்பை உருவாக்குவது, அதற்கான துணை வேந்தர்களை நியமிப்பது, அங்கேயிருக்கிற அலுவலர்களை நியமிப்பது என்று இப்படி அரசிற்குக் கூடுதலாகச் செலவினங்கள் ஏற்படும்.

அதே வேளையிலே, மூன்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மூன்று பாடத் திட்டங்கள், மூன்று தேர்வு முறைகள் என்று, அவர்களுக்குக் கல்விச் சூழ்நிலைக்கேற்ப இந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் தேர்வுகளை நடத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அப்படி ஏற்படுகிறபொழுது சென்னையைத் தவிர்த்து, திருச்சி, கோயம்புத்தூரிலே உருவாக்கப்படுகிற பல்கலைக்கழகங்களில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும், இங்கே அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திலே பயில்கிற மாணவர்களுக்கும் வித்தியாசங்கள்

2006 டிசம்பர் 7] [திரு. பா. செந்தமிழ்ச்செல்வன்]

ஏற்படும். இன்றைக்கு உலகத்திலிருந்து பல்வேறு பன்னாட்டு கம்பெனிகள் தமிழகத்திலேயும், இந்தியாவிலேயும் பல கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து தொழிற்சாலைகளை நடத்தி, இங்கே campus interview மூலம், வளாக நேர்முகத் தேர்வுக்கு வருகிறபொழுது அவர்கள் சென்னையில் இருக்கிற அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து தேர்வு செய்கிறார்களே தவிர, திருச்சிக்கும், கோவைக்கும் சென்று மாணவர்களைத் தேர்வு செய்கிற வாய்ப்பு மிக மிகக் குறைவு என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, அதனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற கிராமப்புறத்து ஏழையெளிய மாணவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சிறுபான்மைச் சமுதாயத்து மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கிற ஒரு சில வேலைவாய்ப்பும் இதனாலே பறிபோய்விடும் என்பதனை நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே 240-க்கும் மேற்பட்ட பொறியியல் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே ஏறக்குறைய ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,05,000 மாணவர்கள் பொறியாளர்களாக வெளியிலே வருகிறார்கள். அப்படி வெளியிலே வருகிற மாணவர்களில் 4 சதவீத அளவிற்கே அவர்கள் வேலைவாய்ப்பிலே பணி நியமனம் பெறுகிறார்கள். ஆக, எஞ்சிய 96 சதவீத மாணவர்கள் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்காகக் கடந்த கால ஆட்சியிலே எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு என்பது இன்றைக்குக் கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. எனவே, நம்முடைய கலைஞருடைய அரசாவது, பொறியியல் கல்லூரிகளில் படிக்கிற அந்த ஏழையெளிய மாணவர்களுடைய நலன் கருதி அந்த மாணவர்கள் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுகிற விதத்திலே பல்வேறு திட்டங்களை உருவாக்கி, அந்தப் பொறியியல் கல்வி பயின்ற மாணவர்களுடைய தாய், தந்தையர்களின் மனம் குளிர்கின்ற அளவுக்கு ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி அவர்கள் வேலைவாய்ப்பினைப் பெறுவதற்கான ஆக்கபூர்வமான பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-10

இன்றைக்கு, வசதி வாய்ப்புள்ள மாணவர்கள் சென்னையிலே அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திலே படிக்க முனைவார்களே தவிர, திருச்சிக்கோ, கோயம்புத்தூருக்கோ போக மாட்டார்கள். எனவே, இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலே படிக்கிற மாணவர்களுக்குத்தான் கூடுதலான வேலைவாய்ப்புகள் கிடைக்கும் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, பல்கலைக்கழகத்தைப் பிரிப்பதால் பெயரளவிற்கு மட்டுமே பல்கலைக்கழகம் இருக்குமே தவிர, அது தரம் வாய்ந்ததாகவோ,

[திரு. பா. செந்தமிழ்ச்செல்வன்] [2006 டிசம்பர் 7]

தகுதியானதாகவோ வருவதற்குப் பல ஆண்டுகள் ஆகும். எனவேதான், இந்த அண்ணா பல்கலைக்கழகம் தொடர்ந்து நீடிக்க அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே வேளையில், நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பற்றி அரசின் கவனத்திற்குச் சில செய்திகளைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்திலே அதிக அளவில் நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாகி வருகின்றன. இவை, கல்விச் சேவைக்காக அல்லாமல், கல்வியின் பெயரால், சுரண்டலுக்கும், வியாபாரப் பொருளாக வணிகத்திற்கும் கல்வி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவை, தங்கள் விருப்பப்படி கட்டணத்தை வசூலிப்பது, பாடத் திட்டங்களை அமைத்துக்கொள்வது, வினாத்தாள்கள், தேர்வு முறை, தேர்ச்சி போன்ற எல்லாவற்றையும் அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அரசு இவற்றைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அரசுக்குக் கட்டுப்பட, சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டுச் செயல்பட உரிய சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நெறிப்படுத்தி, கல்விச் சேவை நோக்கத்திற்காக இயங்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே, தகுதியும், பெருமையும் வாய்ந்த அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தைப் பிரிப்பது, அரசிற்குப் பொருட்சுமையை அதிகப்படுத்தும். எனவே, இந்த நேரத்தில் இது அவசியம்தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று, மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டு அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். நன்மாறன்.

திரு. என். நன்மாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா பல்கலைக்கழகம் விரிவாக்கம் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. குறிப்பாக அதிலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புவதெல்லாம், இதிலே முன்னுரை என்பதில், இரண்டாம் பத்தியில் ஒரு கருத்து வருகிறது. “இது, தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் உள்ள திருச்சிராப்பள்ளி, கடலூர், கன்னியாகுமரி, மதுரை, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, விருதுநகர், நாகப்பட்டினம், புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, தஞ்சாவூர், பெரம்பலூர், திருவாரூர் ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியிருக்கிற பரப்பிடத்தை அளாவி நிற்கும்” என்று திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள பல்கலைக்கழகம் சம்பந்தமாக, அண்ணா பல்கலைக்கழகம் சம்பந்தமாக குறிப்புரை இருக்கிறது. இதிலே நான் குறிப்பிட விரும்புவது, கோவையிலும், திருச்சியிலும் அமைவதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. அதே சமயத்தில், மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் உள்ளடக்கியிருக்கிற பகுதியில் தனியாக

2006 டிசம்பர் 7]

[திரு. என். நன்மாறன்]

ஒரு அண்ணா பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்கிற கோரிக்கையையும் நான் முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே சமயத்தில், தனித்தனியாக இப்படி இருப்பதன்மூலம், இதனுடைய கல்வித் தரத்தில் ஏதும் ஊனம் ஏற்படுமோ என்கிற ஐயம் ஏற்படாத வகையில், இவற்றை ஒருங்கிணைப்பதற்கு உரிய ஏற்பாட்டினையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சட்டமுன்வடிவுகளை வரவேற்று அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்ததற்கு ஏற்ப, இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை மூன்றாகப் பிரித்து, சென்னையிலே மையமாகக் கொண்டிருக்கிற சென்னை அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில், சென்னை மாவட்டம், காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், திருவள்ளூர் மாவட்டம், வேலூர் மாவட்டம், திருவண்ணாமலை மாவட்டம், விழுப்புரம் மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 105 கல்லூரிகளும், கோயம்புத்தூர் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில், கோயம்புத்தூர், திண்டுக்கல், ஈரோடு, கரூர், நீலகிரி, தேனி, தருமபுரி, கிருஷ்ணகிரி, நாமக்கல், சேலம் ஆகிய 10 மாவட்டங்களில் உள்ள 53 கல்லூரிகளும், திருச்சிராப்பள்ளி அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில், திருச்சிராப்பள்ளி, கடலூர், கன்னியாகுமரி, மதுரை, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, விருதுநகர், நாகப்பட்டினம், புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, தஞ்சாவூர், பெரம்பலூர், திருவாரூர் ஆகிய 14 மாவட்டங்களிலேயிருந்து 75 கல்லூரிகளும் இணைக்கப்பட்டு, புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்படவிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, இந்தப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உடனடியாக Special Officers —தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, இந்த இரண்டு நிர்வாகங்களும் அவர்களுடைய ஆளுமையின்கீழே கொண்டு வரப்படும். இங்கே பாட்டாளி மக்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த செந்தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபொழுது, இதில் ஏதோ செலவாகும், இங்கே அதிகத் தொழிற்சாலைகள் உருவாகிற காரணத்தினால், சென்னைக்குத்தான் வர முடியும் என்றெல்லாம் எந்த அடிப்படையிலே சொன்னார் என்று தெரியவில்லை.

பிற்பகல் 1-15

ஏனென்றால், தொழிற்சாலைகளே தெற்கே வர வேண்டும், திருச்சியிலே வர வேண்டும், மதுரையிலே வர வேண்டும் என்று காலையிலேயிருந்து

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

[2006 டிசம்பர் 7]

முதல்வரிடம் வேண்டுகோளை வைக்கிற நாம், பல்கலைக்கழகங்கள் திருச்சிக்கும், கோவைக்கும் செல்வது கூடாது, சென்னையிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது எந்த அளவில் பொருத்தம் என்று என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. சென்னையிலுள்ள பல்கலைக்கழகத்திலே இப்பொழுது கல்லூரிகளுடைய எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிற காலக்கட்டத்தில்--முதலிலே இருந்த கல்லூரிகளுடைய எண்ணிக்கை குறைவு. கல்லூரிகள் விரிவடைகிறபொழுது இதுபோன்ற மாற்றங்கள் ஏற்படுவது இயற்கை.

தமிழ்நாடு முழுவதும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலேதான் இருந்தது. இப்பொழுது சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை பல்கலைக்கழகம், திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம் எனப் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாவது என்பது காலத்தின் கட்டாயம். அதுபோன்று, Technical Universities என்று சொல்லுகிறபொழுது, அவற்றையும், ஒரே மையமாக இருந்து, 200, 250-க்கு மேற்பட்ட கல்லூரிகளைப் பார்வையிடுவது என்பது, நிர்வாகத்தின் அடிப்படையிலே முடியாத ஒன்று. ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலேதான், இதுபோன்று பிரிக்கப்பட்டு, இந்தக் கல்லூரிகள் பல்வேறு இடங்களிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது மதுரையிலேயும் வர வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். முதல்வரிடம் அது பற்றிக் கலந்து பேசி, அதற்கான ஏற்பாடுகள், விரிவாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தினுடைய கல்வித் தரம் குறையாத அளவிற்கு, ஒரே மாதிரியான பாடத் திட்டம் போன்றவையெல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தாலுங்கூட, அதற்குத்தான் இந்த அரசு, முதலிலேயே Common University Act—பொதுவான பல்கலைக்கழகச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற முடிவினையும் எடுத்து, அதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறது.

மேலும், இங்கே நேற்று நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தைக் குறித்து ஒரு சிறு விளக்கத்தை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், மாணவர்களுக்கும் பல்வேறு இடங்களிலே சில ஐயப்பாடுகளை உருவாக்கி, இன்று பத்திரிகைகளில்கூட அந்தச் செய்திகளெல்லாம் வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, நேற்று அந்த Normalisation process என்று நாம் சொல்லுகிறபொழுது, நீதிமன்றத்திலே நம்முடைய சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படை நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம். ஏனென்றால், 2005-லே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு—அப்பொழுது சட்டமாகக் கொண்டு

2006 டிசம்பர் 7]

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

வரப்படவில்லை, ஒரு ஆணையாக, Executive Order-ஆகக் கொண்டு வரப்பட்டது. நீதிமன்றத்திலே சென்றபொழுது, அது Executive Order-ஆக இருக்கிற காரணத்தினால், சட்டம் கொண்டு வாருங்கள் என்று 2005-லே அதை மறுத்துவிட்டார்கள். பிறகு 2006-லே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டபொழுது, இது அரசியலமைப்புச் சட்டம் 14-க்கு எதிர்ப்பாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அந்தச் சட்டம் 14-க்கு எதிர்ப்பாக இல்லை என்பதை நிரூபிப்பதற்காகத்தான், இந்த Normalisation process-ஐக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அதிலே சில ஐயப்பாடுகளும் எழுவது நியாயம்தான். CBSE மாணவர்கள் 5,000 பேர், அவர்களுக்கு இதிலே வாய்ப்புக் கிடைக்குமா என்ற ஓர் ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஆனால், அது தவறான ஒன்று. ஏனென்று சொன்னால், அதைப் புள்ளிவிவரத்தோடு நான் இங்கே விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு State Board-லே கணக்கிலே பெற்ற first mark 100. CBSE-லே அதே 100 தான். Physics-லே 100. CBSE-லே அதே 100 தான். Chemistry-லே 100, CBSE-லே அதே 100 தான். Biology-லே State Board-லே 100, CBSE-லே 99. அதனாலே Normalisation என்பது, பொதுவாக எழுதுகிற அனைவருக்கும் ஒன்று என்று நீதிமன்றம் கேட்டிருப்பதன் அடிப்படையில், நாம் சொல்லியிருக்கிற சட்டத்திலே உட்பிரிவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர, ஏதோ CBSE-லே இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அனுகூலமாக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் அல்ல. ஒரு காலக்கட்டத்திலே, CBSE-லே 100 மார்க் வாங்கி, State Board-லே 90 மார்க் வந்தது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது State Board-லே இருக்கிற மாணவர்களுக்குக்கூட, அந்த equalisation, அந்த normalisation process-லே வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இது பொதுவாக, நீதிமன்றம் சென்ற முறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிற தவறுகளையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்து, முதல்வர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் உடனடியாக, வேகமாக முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணினார்களே தவிர, உடனடியாக ஒரு hasty decision—He wanted to take a quick decision but not a hasty decision என்ற அடிப்படையிலேதான், ஒரு Committee-ஐ நியமித்து, இதிலே கொடுத்த பல்வேறு நீதித் தீர்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து, அந்தச் சட்ட வடிவோடு இதை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

மற்றொன்று, மாணவர்களுக்கு இருக்கிற மற்றொரு ஐயப்பாடு—ஏனென்றால், பத்திரிகைகளுக்கூட எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றன—இந்தத்

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

[2006 டிசம்பர் 7]

தேர்வுகள் எல்லாம், ஏதோ நுழைவுத் தேர்வு மிகவும் strict-ஆக நடந்ததைப்போலவும், +2 தேர்வுகள் எல்லாம் கொஞ்சம் அதிகமான, அதிலே ஏதோ முறைகேடுகள் நடக்கும் என்றுகூடச் சொன்னார்கள். நேற்று நானும், அமைச்சர் தென்னரசு அவர்களும் B.T. Assistant சங்கத்தையும், அதேபோல, தலைமை ஆசிரியர்கள் சங்கத்தையும்கூட அழைத்துப் பேசி, அரசுத் துறை அதிகாரிகளையெல்லாம் கலந்து பேசி, இந்த அரசு ஒரு முடிவெடுத்திருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து, பக்கத்து மாவட்டத்திற்கு invigilators—அந்தத் தேர்வுப் பணிகளைப் பார்வையிடுவதற்குக் கண்காணிப்பாளர்களாக நியமிப்பது என்ற முடிவையும் எடுத்திருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், மாணவர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிற மற்றொரு பயம், ரொம்ப strict-ஆக exams வைத்தால் எல்லோரும் fail ஆகிவிடுவோமோ என்கிற மன உணர்வு சில இடங்களிலே உருவாகியிருக்கிறது. அதற்கேற்ப, நேற்று அதே கூட்டத்திலேயே கலந்து பேசி, கடந்த காலங்களிலே முதன்முதலிலே H.S.C. உருவாகும்போது, theory-லே 20 மார்க் இருந்து, practical-லே 50 மார்க் இருந்தால்தான்—மினிமம் மார்க் 70 தான். அது மாறவில்லை. அந்தக் குறைந்தபட்ச மதிப்பெண் 70 ஆக இருந்து, எழுத்துத் தேர்விலே 20-ம், நடைமுறைத் தேர்விலே 50-ம் பெற்றிருந்தால்கூட பாஸ் என்று முதலிலே இருந்தது. ஆனால் நடுவிலே, இடைக்காலத்திலே, எழுத்துத் தேர்விலே 40 மதிப்பெண்களும், practical-லே மீதி எவ்வளவு இருந்தாலும் பரவாயில்லை. மினிமம் 70 இருக்க வேண்டும் என்று மாற்றப்பட்டது. இதனால், கிராமப்புறத்து மாணவர்கள் பலர் தேர்ச்சி பெற முடியாமல், இன்னும் இந்த 40, 30 வாங்குகிறவர்களெல்லாம் pass-க்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள், M.B.B.S.-க்கோ, Engineering-க்கோ வர வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இல்லாத மாணவர்கள்தான். அதனால்தான், நேற்று நம்முடைய பள்ளிக் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், நானும் கலந்துகொண்டு, அந்தப் பல்வேறு சங்கங்களுடைய பிரதிநிதிகளையெல்லாம் அழைத்துப் பேசி, அதிலேயும்கூட அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த 40 என்பதை 30ஆகக் குறைத்து, எழுத்துத் தேர்விலே 30 மார்க்கும், practical-லே மீதி மார்க்கும் வாங்கினால்கூட, 70 மினிமம் என்பதைக் குறைக்கவில்லை. 30, 40 இருந்தாலும் போதும்.

பிற்பகல் 1-20

அதனால் தேர்ச்சி சதவிகிதம் அதிகரிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். கல்லூரிகளுக்கு வருகிற கிராமப்புறத்து மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பு

2006 டிசம்பர் 7]

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

அதிகரிக்கும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசும் அந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, நுழைவுத் தேர்வைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட விவாதத்திற்குப் பிறகு, ஒரு குழு கொடுத்த அறிக்கைக்குப் பிறகுதான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். வேறு யாரேனும் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றாலும், அதை எதிர்கொள்வதற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் இந்த அரசு செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாணவர்களோ, மற்றவர்களோ இது குறித்து எந்தவிதமான ஐயமும் கொள்ளத் தேவையில்லை. நிச்சயமாக இந்த அரசு உள்பூர்வமாக இதை நிறைவேற்றுவதற்கான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும் என்பதையும் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்து, மாமன்றத்தின்மூலமாக மாணவர்களுக்கும் தெளிவாக்க விரும்புகின்றேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உயர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நுழைவுத் தேர்வு சம்பந்தமாக ஒரு விளக்கத்தை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேற்றும் சொன்னார்கள். நேற்று கூட நாங்கள் அதை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நேரத்தில், மாணவர்கள் மதிப்பெண் சம்பபடுத்துவது பற்றி ஒரு விளக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். தெளிவான விளக்கத்தையும் அளித்தார்கள். இன்று கூட எங்களுடைய நிறுவனத் தலைவர் மருத்துவர் அய்யா அவர்கள், இந்த சம்பபடுத்துவதனால் கிராமப்புற மாணவர்கள், அதிலும் குறிப்பாக மாநில கல்வி பாடத் திட்டத்தில் பயிலக்கூடிய மாணவர்கள் பாதித்துவிடக் கூடாது. குறிப்பாக, மத்திய கல்வி நிறுவனங்களில் பாடத் திட்டத்தில் படிக்கிற C.B.S.E. மாணவர்கள், குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருப்பவர்கள் அதிக மதிப்பெண் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அவர்கள் எல்லாம் நகர்ப்புறத்தில் படிப்பவர்கள். உயர்த்தட்டு மக்கள். அந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்கு அதிகமாகப் போய், கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு, மாநில அரசு பாடத் திட்டத்திலே படிக்கக்கூடிய ஏழையெளிய, தாழ்த்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் அதிகம் பாதித்துவிடக் கூடாது என்ற வேண்டுகோளையும் முன்வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வகையில் சம்பபடுத்தும் முறையில் ஏழையெளிய மாணவர்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லாத வகையில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் அல்ல என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை வலியுறுத்தி. பாதிப்பு இல்லாமல் அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டு அமர்கின்றேன்.

[2006 டிசம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உயர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 7 வரை, திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 7 வரை, சட்டமுன்வடிவின் பகுதிகளாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதிகளாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு உயர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"2006 ஆம் ஆண்டு அண்ணா பல்கலைக்கழக (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 45/2006) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்"

எனக் கோருகிறேன்.

2006 டிசம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உயர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

10. அறிவிப்புகள்

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி அண்ணா பல்கலைக்கழகச் சட்டமுன்வடிவு, 2006 (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 2006 ஆம் ஆண்டு திருச்சிராப்பள்ளி அண்ணா பல்கலைக்கழகச் சட்டமுன்வடிவைப் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 46/2006) பேரவையில் ஆய்வு செய்ய ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய இசைவினைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

8. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்)—தொடர்ச்சி

(உ) திருச்சிராப்பள்ளி அண்ணா பல்கலைக்கழகச் சட்டமுன்வடிவு, 2006

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசின் சட்டமுன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்) 2006 ஆம் ஆண்டு திருச்சிராப்பள்ளி அண்ணா பல்கலைக்கழகச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 46/2006), மாண்புமிகு உயர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.